ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

15. prosince 2009 *

Ve věci C-461/05,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 23. prosince 2005,

Evropská komise, zastoupená C. Cattabriga, jakož i G. Wilmsem, D. Triantafyllouem a H. Støvlbækem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Dánskému království, zastoupenému J. Moldem a J. Bering Liisbergem, jakož i B. Weis Fogh, jako zmocněnci,

žalovanému,

* Jednací jazyk: dánština.

podporovanému

Řeckou republikou, zastoupenou E.-M. Mamouna a A. Samoni-Rantou, jakož i K. Boskovitsem, jako zmocněnci,

Portugalskou republikou, zastoupenou C. Guerra Santos, jakož i L. Inez Fernandesem a J. Gomesem, jako zmocněnci,

Finskou republikou, zastoupenou E. Bygglin a A. Guimaraes-Purokoski, jako zmocněnkyněmi, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejšími účastnicemi řízení,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Levits a C. Toader, předsedové senátů, C. W. A. Timmermans, A. Borg Barthet (zpravodaj), M. Ilešič, J. Malenovský a U. Lõhmus, soudci,

generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 25. listopadu 2008,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 10. února 2009,

vydává tento

Rozsudek

1 Svou žalobou se Komise Evropských společenství domáhá, aby Soudní dvůr určil, že Dánské království tím, že odmítlo vypočítat a zaplatit vlastní zdroje nevybrané v období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002 v souvislosti s osvobozením dovozu vojenského materiálu od cla, jakož i tím, že odmítlo zaplatit úroky z prodlení spojené s nezaplacením uvedených vlastních zdrojů Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj až do 31. května 2000 vyplývaly z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 155, s. 1), ve znění nařízení Rady (Euroatom, ES) č. 1355/96 ze dne 8. července 1996 (Úř. věst. L 175, s. 3, dále jen „nařízení č. 1552/89“), a povinnosti, které pro něj od uvedeného data vyplývají z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 130, s. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 169).

Právní rámec

Právní úprava Společenství

2 Článek 2 odst. 1 rozhodnutí Rady 88/376/EHS, Euroatom ze dne 24. června 1988 o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 185, s. 24; Zvl. vyd. 01/01, s. 176) a rozhodnutí Rady 94/728/ES, Euroatom ze dne 31. října 1994 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (Úř. věst. L 293, s. 9) stanoví:

„Následující příjmy tvoří vlastní zdroje plynoucí do rozpočtu Společenství:

[…]

b) cla podle Společného celního sazebníku a jiná cla, která vyměřily nebo vyměří orgány Společenství v obchodu s třetími zeměmi, jakož i cla na výrobky spadající do působnosti Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli,

[…]“

3 Článek 20 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307, dále jen „celní kodex Společenství“) stanoví:

„1. Cla a poplatky dlužné ze zákona v případě vzniku celního dluhu jsou založeny na celním sazebníku Evropských společenství.

[…]

3. Celní sazebník Evropských společenství obsahuje:

a) kombinovanou nomenklaturu zboží;

[…]

c) celní sazby a další podklady pro vyměřování cel běžně uplatňovaných u zboží, které je zahrnuto do kombinované nomenklatury zboží, pokud se jedná o

– cla

[…]

d) preferenční sazební opatření obsažená v dohodách, které Společenství uzavřelo s některými zeměmi nebo s některými skupinami zemí a které upravují poskytování preferenčního sazebního zacházení;

e) preferenční sazební opatření přijatá jednostranně Společenstvím vůči některým zemím, skupinám zemí nebo územím;

f) autonomní pozastavovací opatření poskytující snížení dovozního cla nebo osvobození od něj u některého zboží;

g) další sazební opatření vyplývající z jiných právních předpisů Společenství.

[…]“

4 Článek 217 odst. 1 celního kodexu Společenství stanoví:

„Celní orgány vypočtou výši dovozního cla nebo vývozního cla vyplývající z celního dluhu (dále jen ‚částku cla‘), jakmile mají potřebné údaje, a zapíší ji do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů (zaúčtování).

[…]“

5 V rámci poskytování vlastních zdrojů Společenství Komisi přijala Rada Evropské unie nařízení č. 1552/89, které se vztahuje na období dotčené v projednávané věci až do 30. května 2000. Uvedené nařízení bylo ode dne 31. května 2000 nahrazeno nařízením č. 1150/2000, které kodifikuje nařízení č. 1552/89, aniž by měnilo jeho obsah.

6 Článek 2 nařízení č. 1552/89 stanoví:

„1. Pro účely tohoto nařízení se nárok Společenství na vlastní zdroje uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom stanoví, jakmile jsou splněny podmínky stanovené celními předpisy, které se týkají zaúčtování částky nároku a vyrozumění dlužníka.

1a. Dnem stanovení podle odstavce 1 je den zaúčtování podle celních předpisů.

[…]“

7 Článek 9 odst. 1 tohoto nařízení stanoví:

„Postupem podle článku 10 poukáže každý členský stát vlastní zdroje na účet vedený na jméno Komise u ministerstva financí nebo jiného subjektu, který každý členský stát určí.

Tento účet je veden bezplatně.“

8 Podle čl. 10 odst. 1 uvedeného nařízení:

„Po odečtení 10 % na náklady spojené s vybíráním vlastních zdrojů podle čl. 2 odst. 3 rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom se vlastní zdroje uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) zmíněného rozhodnutí připisují na příslušné účty nejpozději v první pracovní den po 19. dni druhého měsíce následujícího po měsíci, v němž byl nárok stanoven podle článku 2 tohoto nařízení.

[…]“

9 Článek 11 nařízení č. 1552/89 stanoví:

„V případě jakéhokoli zpoždění v připisování částek na účet uvedený v čl. 9 odst. 1 zaplatí dotyčný členský stát úrok vypočtený podle úrokové míry uplatňované ke dni uplynutí lhůty na peněžním trhu daného členského státu na krátkodobé operace

veřejného financování zvýšené o dva procentní body. Tato úroková míra se zvyšuje o 0,25 procentního bodu za každý měsíc prodlení. Takto zvýšená sazba se použije na celou dobu prodlení.“

10 Podle článku 22 nařízení č. 1150/2000:

„Zrušuje se nařízení (EHS, Euratom) č. 1552/89.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v části A přílohy.“

11 Kromě okolnosti, že nařízení č. 1552/89 odkazuje zejména na rozhodnutí 88/376 a nařízení č. 1150/2000 zejména na rozhodnutí 94/728, jsou články 2 a 9 až 11 uvedených nařízení v podstatě totožné.

12 Rozhodnutím Rady 2000/597/ES, Euratom ze dne 29. září 2000 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (Úř. věst. L 253, s. 42; Zvl. vyd. 01/03, s. 200) byla sazba 10 % uvedená v čl. 10 odst. 1 nařízení č. 1150/2000 zvýšena na 25 %.

13 Bod 1 odůvodnění uvedeného rozhodnutí uvádí:

„Evropská rada se na zasedání v Berlíně ve dnech 24. až 25. března 1999 usnesla mimo jiné na tom, že systém vlastních zdrojů Společenství by měl být spravedlivý, průhledný, hospodárný a jednoduchý a že by měl být založen na kritériích, která nejlépe vystihují schopnost každého členského státu přispívat."

14 Nařízení Rady (ES) č. 150/2003 ze dne 21. ledna 2003 o pozastavení dovozního cla pro některé zbraně a vojenskou výzbroj (Úř. věst. L 25, s. 1; Zvl. vyd. 02/13, s. 15), přijaté na základě článku 26 ES, ve svém pátém bodě odůvodnění uvádí:

„Za účelem zohlednění ochrany vojenského tajemství členských států je nezbytné stanovit zvláštní správní postupy pro poskytování možnosti pozastavit clo. Vhodnou zárukou dodržování těchto podmínek by bylo prohlášení příslušného orgánu členského státu, jehož ozbrojeným silám jsou dotyčné zbraně nebo vojenská výzbroj určeny, které by mohlo být použito též jako celní prohlášení požadované celním kodexem. Toto prohlášení by mělo mít formu osvědčení. Je vhodné upřesnit formu těchto osvědčení a umožnit též vystavování těchto prohlášení pomocí prostřednictvím [též vystavování těchto prohlášení prostřednictvím] počítačového zpracování dat."

15 Článek 1 tohoto nařízení stanoví:

„Toto nařízení stanoví podmínky pro autonomní pozastavení dovozního cla pro některé zbraně a vojenskou výzbroj, které byly ze třetích zemí dovezeny zodpovědnými orgány vojenské obrany členských států nebo jejich jménem."

16 Článek 3 odst. 2 uvedeného nařízení stanoví:

„Aniž je dotčen odstavec 1, lze z důvodů vojenského tajemství uvedené osvědčení a dovezené zboží předložit jiným orgánům, které určí pro tento účel dovážející členský stát. V takovém případě musí příslušný orgán, který osvědčení vydal, zaslat před 31. lednem a 31. červencem každého roku celním orgánům svého členského státu souhrnnou zprávu o těchto dovozech. Zpráva se vypracovává za dobu šesti měsíců, které bezprostředně předcházejí měsíci, ve kterém zpráva má být podána. Obsahuje číslo a datum vydání těchto osvědčení, datum dovozu, celkovou hodnotu a hrubou hmotnost výrobků dovezených podle těchto osvědčení."

17 V souladu se svým článkem 8 se nařízení č. 150/2003 použije ode dne 1. ledna 2003.

Postup před zahájením soudního řízení

18 Komise ve výzvě dopisem ze dne 20. prosince 2001, kterou Dánské království obdrželo následující den, tvrdila, že Dánské království tím, že osvobodilo dovozy výlučně vojenského materiálu od cla, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z práva Společenství.

19 Dopisem ze dne 20. prosince 2001 Komise tento členský stát rovněž vyzvala, aby vypočítal částky nevybrané pro rozpočtová období od roku 1998 a poskytl je Komisi do 31. března 2002. Komise upozornila dánské orgány rovněž na skutečnost, že na základě článku 11 nařízení č. 1150/2000 budou od posledně uvedeného data dlužné úroky z prodlení.

20 Dánské království ve své odpovědi ze dne 27. března 2002 s odvoláním na článek 296 ES, který ponechává členským států širokou posuzovací pravomoc pro stanovení opatření, která považují za nezbytná pro ochranu podstatných zájmů jejich bezpečnosti, uvedlo, že nevybírá cla za dovoz materiálu, který je určen výlučně k vojenským účelům.

21 Dopisem ze dne 24. března 2003 zopakovala Komise svou původní žádost týkající se dovozů materiálu, který je určen výlučně k vojenským účelům, předcházejících 1. lednu 2003, přičemž na období následující po tomto dni se vztahuje nařízení č. 150/2003.

22 Dánské království setrvalo ve své odpovědi ze dne 7. května 2003 na svém stanovisku.

23 Komise dopisem ze dne 17. října 2003 opětovně vyzvala Dánské království, aby provedlo výpočty nezbytné pro určení částky vlastních zdrojů nezaplacených Společenství z důvodu osvobození dovozu výlučně vojenské výzbroje od cla, pokud jde o rozpočtová období 1998 až 2002, poskytlo tyto vlastní zdroje Komisi a zaplatilo úroky z prodlení dlužné na základě článku 11 nařízení č. 1150/2000.

24 Dánské království ve své odpovědi ze dne 7. ledna 2004 zopakovalo svůj postoj, podle kterého mu čl. 296 odst. 1 písm. b) ES umožňuje osvobodit dovoz vojenského materiálu od cla za účelem ochrany podstatných zájmů své bezpečnosti.

25 Komise poté, co se seznámila s odpovědí Dánského království, vydala dne 18. října 2004 odůvodněné stanovisko, jímž tento členský stát vyzvala k přijetí opatření nezbytných

k tomu, aby tomuto stanovisku vyhověl ve lhůtě dvou měsíců od jeho obdržení. Uvedený členský stát odpověděl dne 3. března 2005, přičemž zopakoval a upřesnil úvahy uvedené dříve.

26 S přihlédnutím k informacím poskytnutým Dánským královstvím se Komise domnívala, že tento členský stát nevyhověl odůvodněnému stanovisku, a podala projednávanou žalobu.

27 Předseda Soudního dvora usnesením ze dne 5. května 2006 povolil vedlejší účastenství Řecké republiky, Portugalské republiky a Finské republiky na podporu návrhových žádání Dánského království.

K žalobě

Argumentace účastníků řízení

28 Komise tvrdí, že Dánské království se neprávem dovolává článku 296 ES, na základě něhož odmítá zaplatit cla, neboť jejich výběr neohrožuje podstatné zájmy bezpečnosti tohoto členského státu.

29 Komise se domnívá, že opatření zavádějící odchylky nebo výjimky, jako zejména článek 296 ES, musejí být vykládána restriktivně. Dotčený členský stát požadující použití daného článku by tedy měl prokázat, že splňuje všechny podmínky v něm stanovené, jestliže se zamýšlí odchýlit od článku 20 celního kodexu Společenství, kde je uvedena obecná zásada výběru cel, jak ji stanoví článek 26 ES.

30 Komise má rovněž za to, že pouhá okolnost, že výrobky jsou uvedeny na seznamu sestaveném rozhodnutím Rady č. 255/58 ze dne 15. dubna 1958, tedy na seznamu výrobků, na které se může vztahovat čl. 296 odst. 1 písm. b) ES, nepostačuje sama o sobě k tomu, aby bylo uvedené ustanovení uplatněno, neboť to předpokládá splnění všech podmínek v něm uvedených.

31 Komise proto zdůrazňuje, že Dánskému království přísluší předložit konkrétní a podrobný důkaz o tom, že výběr dovozních cel dotčených v projednávané věci ohrožuje podstatné zájmy bezpečnosti tohoto členského státu.

32 Komise rovněž uvádí, že ji Dánské království neinformovalo o částce cel, které považuje Komise za dlužná, přičemž tato částka je podmínkou pro to, aby mohla ověřit, zda podmínka nezbytnosti uvedená v čl. 296 odst. 1 písm. b) ES je splněna. Navíc Dánské království neuvedlo, v čem by se jeho situace mohla lišit od situace jiných členských států, které taková cla vybíraly.

33 Komise ještě upřesňuje, že nařízení č. 150/2003 se uplatňuje od 1. ledna 2003 a že během diskuzí týkajících se jeho přijetí prohlásila, že je povinna vybrat dotčená cla za předcházející období, takže z přijetí uvedeného nařízení nelze vyvozovat žádnou ochranu legitimního očekávání. Krom toho je toto nařízení založeno na článku 26 ES, a nikoliv na článku 296 ES.

34 Co se týče povinnosti zachování vojenského tajemství stanovené v čl. 296 odst. 1 písm. a) ES, které se rovněž dovolává Dánské království, Komise se domnívá, že tento argument spočívá v záměně mezi písm. a) čl. 296 odst. 1 ES, které umožňuje členským státům nezpřístupnit určité informace, je-li to v rozporu s podstatnými zájmy jejich bezpečnosti, a písm. b) tohoto ustanovení, které umožňuje členským státům přijmout za určitých podmínek určitá opatření, která považují za nezbytná pro ochranu uvedených zájmů.

35 Podle Komise pozastavení cel zavedené nařízením č. 150/2003 ve vojenské oblasti ilustruje skutečnost, že je možné stanovit zvláštní řízení pro celní zpracování vojenské výzbroje, v rámci kterých dochází k platbě cla, či nikoliv, a že se tedy otázka celního řízení týkajícího se vojenského materiálu liší od otázky platby cel. Navíc na základě celního kodexu Společenství může Dánské království organizovat výběr cel tak, aby byla zajištěna důvěrnost informací o dovozech vojenského materiálu tím, že určitým celním úřadům přizná v této oblasti zvláštní pravomoci.

36 Komise v tomto ohledu zdůrazňuje, že sporné nevybírání cel Dánským královstvím vytváří nerovnost mezi členskými státy s ohledem na jejich příspěvky do rozpočtu Společenství. Toto nevybírání totiž vyvolává snížení tradičních vlastních zdrojů Společenství, které lze kompenzovat pouze zvýšením zdroje tzv. hrubého národního produktu „HNP“, které je rozděleno mezi všechny členské státy.

37 Dánské království má za to, že na základě čl. 296 odst. 1 písm. b) ES mají členské státy širokou posuzovací pravomoc ohledně opatření, která přijímají za účelem ochrany podstatných zájmů své bezpečnosti a která se týkají výrobků, na něž se vztahují ustanovení uvedeného čl. 296 odst. 1 písm. b). Dané ustanovení jim umožňuje odchýlit se od článku 26 ES a od celního kodexu Společenství v případech dovozů týkajících se výzbroje určené výhradně pro vojenské účely a pokud je účelem těchto dovozů ochrana podstatných zájmů bezpečnosti dotčeného členského státu, s ohledem na specifickou situaci posledně jmenovaného.

38 Dánské království zastává rovněž názor, že přijetí nařízení č. 150/2003 potvrdilo nezbytnost zachování zájmů bezpečnosti členských států a dřívější právní stav nezměnilo, ale upřesnilo již existující právní situaci.

39 Skutečnost, že před vstupem nařízení č. 150/2003 v platnost žádné ustanovení práva Společenství neumožňovalo členskému státu přijmout v případě potřeby opatření nezbytná pro zohlednění podstatných zájmů jeho bezpečnosti při dovozu vojenské výzbroje, vedla Dánské království k domněnce, že se na tyto zájmy vztahuje článek 296 ES, jak z důvodu znění, tak cíle tohoto článku. Tento členský se tak domníval, že neměl jinou volbu než stanovit na vnitrostátní úrovni osvobození dovozu této výzbroje od cla na základě článku 296 ES.

40 Dánské království má za to, že výběr dovozního cla při dovozu vojenské výzbroje může ohrozit podstatné zájmy bezpečnosti členského státu. Zaprvé ochrana zájmů bezpečnosti členského státu je úzce spojená se zachováním jeho obranyschopnosti, jelikož nákup vojenského materiálu nutně přispívá k jejímu zachování. Zadruhé vzhledem k tomu, že hospodářské zdroje státu určené na obranu jsou omezené, výběr uvedených cel z dovozu vojenského materiálu jej zdražuje, a omezuje tak možnost státu si ho obstarat.

41 Podle Dánského království z druhého bodu odůvodnění nařízení č. 150/2003, jakož i z předložení návrhu tohoto nařízení jasně vyplývá, že Komise uznala existenci spojitosti mezi výběrem cel při dovozu vojenské výzbroje a podstatnými zájmy bezpečnosti členských států. Za těchto podmínek má Dánské království za to, že není třeba, aby Komise od členských států vyžadovala předložení dalších důkazů za účelem prokázání, že výběr takových cel ohrožuje podstatné zájmy jejich bezpečnosti.

42 Dánské království uvádí, že při sporných dovozech vojenské výzbroje nemohlo dodržet celní řízení Společenství, aniž by riskovalo zpřístupnění podstatných informací týkajících se bezpečnosti svého státního území, a sice zejména povahy dovezené výzbroje, jejího složení a možností jejího užití. Z tohoto důvodu brání povinnost zachovat určitou důvěrnost v dané oblasti Dánskému království v tom, aby sdělilo tyto

informace Komisi, a jednostranné porušení této povinnosti tímto členským státem by mohlo ohrozit pokračování spolupráce a obchodních vztahů ve vojenské oblasti s některými třetími státy.

43 Dánské království má za to, že opatření pro zajištění důvěrnosti stanovená celním kodexem Společenství nejsou dostatečná k tomu, aby vyhověla požadavkům bezpečnosti a důvěrnosti, které je členský stát oprávněn klást, pokud se jedná o informace dotýkající se jeho bezpečnosti. Za těchto podmínek se členský stát může zdržet placení cel při dovozu vojenské výzbroje, aniž by se tím dopouštěl nesplnění povinností, které pro něj vyplývají z práva Společenství.

44 Dánské království má rovněž za to, že členské státy mají možnost zavést zvláštní řízení pro bezcelní dovoz vojenské výzbroje, která mají za cíl pouze zajistit, aby výzbroj, o niž se jedná, byla skutečně zbožím vojenské povahy, a nikoliv určit sazební zařazení dotčeného zboží nebo celní sazby za účelem výpočtu částky cla při každém dovozu ze třetích zemí. Okolnost, že během vypracovávání nařízení č. 150/2003 bylo nezbytné stanovit právní základ pro zavedení takového zvláštního řízení do tohoto nařízení znamená, že takové oprávnění v celním kodexu Společenství chybělo.

45 Dánské království tvrdí, že skutečnost, že členský stát osvobodil dovoz vojenského materiálu od cla na základě článku 296 ES, neporušuje nutně zásady solidarity Společenství a řádné finanční správy.

46 Konečně má Dánské království za to, že skutečnost, že se Komise v roce 1988 rozhodla předložit návrh nařízení Rady (EHS) o dočasném pozastavení dovozního cla pro některé zbraně a vojenskou výzbroj (Úř. věst. C 265, s. 9), prokazuje, že nejenže neprojevila nesouhlas s řešením spočívajícím v uplatnění osvobození v dané oblasti, ale naopak prostřednictvím svého návrhu pouze upřesnila dřívější právní stav.

47 Krom toho je třeba podle tohoto členského státu rovněž uvést, že okolnosti, že jednak až do přijetí nařízení č. 150/2003 nebylo vedeno žádné nové jednání v této věci, a jednak Komise nepokračovala v řízení o nesplnění povinnosti, které proti němu zahájila během let 1984 a 1985, co se týče nevybírání cel z materiálu určeného jak k civilnímu, tak vojenskému užití dovezeného z třetích zemí, aniž by zahájila takové řízení, pokud jde o dovoz výzbroje určené pro výlučně vojenské účely, mohly legitimně vést dánské orgány k předpokladu, že Komise uznala existenci výjimky v této oblasti.

Závěry Soudního dvora

48 Celní kodex Společenství stanoví výběr cla z dovozu zboží k vojenskému užití, jako je dotčené zboží, pocházejícího ze třetích států. Žádné ustanovení celních předpisů Společenství nestanovilo pro období sporných dovozů, tedy od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002, zvláštní osvobození takového druhu zboží od cel z dovozu. V důsledku toho pro dané období neexistovalo ani výslovné osvobození od povinnosti zaplatit příslušným orgánům dlužná cla spolu s případnými úroky z prodlení.

49 Z přijetí nařízení č. 150/2003 o pozastavení dovozního cla pro některé zbraně a vojenskou výzbroj ode dne 1. ledna 2003 lze mimoto vyvodit, že zákonodárce Společenství vycházel z předpokladu, že před uvedeným datem existovala povinnost zaplatit uvedená cla.

50 Dánské království v žádném okamžiku nepopřelo existenci sporných dovozů ve sledovaném období. Tento členský stát se omezil na zpochybnění práva Společenství na dotčené vlastní zdroje a na argument, že podle článku 296 ES povinnost platit clo za dovoz zbrojního materiálu ze třetích států závažně poškozuje podstatné zájmy jeho bezpečnosti.

51 Podle ustálené judikatury Soudního dvora členským státům sice přísluší přijmout opatření způsobilá k zajištění jejich vnitřní a vnější bezpečnosti, avšak z toho nevyplývá, že by se taková opatření zcela vymykala uplatnění práva Společenství (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 26. října 1999, Sirdar, C-273/97, Recueil, s. I-7403, bod 15, a ze dne 11. ledna 2000, Kreil, C-285/98, Recueil, s. I-69, bod 15). Jak totiž Soudní dvůr již uvedl, Smlouva stanoví výslovné odchylky použitelné v situacích, jež mohou mít vliv na veřejnou bezpečnost, pouze v článcích 30 ES, 39 ES, 46 ES, 58 ES, 64 ES, 296 ES a 297 ES, které se týkají výjimečných a jasně vymezených případů. Z toho nelze vyvodit závěr, že existuje obecná výhrada, která by byla inherentně obsažena ve Smlouvě a která by vylučovala všechna opatření přijatá za účelem veřejné bezpečnosti z rozsahu působnosti práva Společenství. Uznání existence takové výhrady nezávisle na zvláštních požadavcích ustanovení Smlouvy by mohlo ohrozit závazný charakter práva Společenství a jeho jednotné uplatnění (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 11. března 2003, Dory, C-186/01, Recueil, s. I-2479, bod 31 a citovaná judikatura).

52 Mimoto podle ustálené judikatury týkající se odchylek od základních svobod, musejí být odchylky stanovené v článcích 296 ES a 297 ES vykládány restriktivně (viz zejména rozsudky ze dne 31. ledna 2006, Komise v. Španělsko, C-503/03, Sb. rozh. s. I-1097, bod 45, ze dne 18. července 2007, Komise v. Německo, C-490/04, Sb. rozh. s. I-6095, bod 86 a ze dne 11. září 2008, Komise v. Německo, C-141/07, Sb. rozh. s. I-6935, bod 50).

53 Konkrétněji je třeba ohledně článku 296 ES uvést, že ačkoli daný článek uvádí opatření, jež členský stát může považovat za nezbytná k ochraně podstatných zájmů své bezpečnosti, nebo informace, o jejichž zveřejnění se členský stát domnívá, že je v rozporu s uvedenými zájmy, nelze tento článek nicméně vykládat tak, že uděluje členským státům pravomoc odchýlit se od ustanovení Smlouvy prostým odkazem na uvedené zájmy.

54 Navíc v oblasti daně z přidané hodnoty Soudní dvůr v rozsudku ze dne 16. září 1999, Komise v. Španělsko (C-414/97, Recueil, s. I-5585), určil nesplnění povinnosti z toho důvodu, že Španělské království neprokázalo, že by osvobození dovozů a nákupů výzbroje, munice a materiálu určených výhradně k vojenskému užití od uvedené daně,

které bylo stanoveno španělskou právní úpravou, bylo odůvodněné na základě článku 296 odst. 1 písm. b) ES potřebou chránit podstatné zájmy bezpečnosti uvedeného členského státu.

55 V důsledku toho přísluší členskému státu, který se dovolává článku 296 ES, aby prokázal potřebu využít odchylky stanovené v daném článku za účelem ochrany podstatných zájmů své bezpečnosti.

56 S ohledem na uvedené úvahy nelze připustit, aby členský stát namítal zdražení vojenského materiálu z důvodu uplatnění cel na dovozy takového materiálu pocházejícího ze třetích států a na tomto základě si ke škodě ostatních členských států, jež samy cla z takových dovozů vybírají a odvádějí, činil nárok na to, aby nepodléhal povinnostem, které pro něj vyplývají z finanční solidarity vůči rozpočtu Společenství.

57 Pokud jde o argument, podle kterého celní řízení Společenství nemůže zajistit bezpečnost Dánského království s ohledem na požadavky důvěrnosti obsažené ve smlouvách uzavřených s vyvážejícími státy, je třeba zdůraznit, jak správně poznamenává Komise, že uplatnění celního režimu Společenství znamená zásah subjektů Společenství či vnitrostátních subjektů, jež jsou za účelem ochrany podstatných zájmů bezpečnosti členských států povinny zachovávat v potřebném rozsahu důvěrnost v případě zacházení s citlivými údaji.

58 Mimoto prohlášení, jež členské státy musí pravidelně vyplňovat a předávat Komisi, nepředpokládají dosažení takové míry přesnosti, jaká by mohla vést k poškození zájmů uvedených států jak v oblasti bezpečnosti, tak v oblasti důvěrnosti.

59 Za těchto podmínek a v souladu s článkem 10 ES, podle něhož členské státy mají napomáhat Komisi v jejím poslání dbát na dodržování Smlouvy, jsou členské státy povinny poskytnout uvedenému orgánu potřebné dokumenty k ověření řádného odvádění vlastních zdrojů Společenství. Daná povinnost však není na překážku tomu, jak uvedl generální advokát v bodě 168 svého stanoviska, aby členské státy případ od případu a výjimečně, na základě článku 296 ES, omezily předávané informace na určité části dokumentu nebo je odmítly předat v plném rozsahu.

60 S ohledem na předchozí úvahy neprokázalo Dánské království splnění podmínek nezbytných pro použití článku 296 ES.

61 Z výše uvedeného vyplývá, že Dánské království tím, že odmítlo vypočítat a zaplatit Komisi vlastní zdroje nevybrané v období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002 v souvislosti s osvobozením dovozu vojenského materiálu od cla, jakož i tím, že odmítlo zaplatit úroky z prodlení z spojené s nezaplacením uvedených vlastních zdrojů Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj až do 31. května 2000 vyplývaly z článků 2 a 9 až 11 nařízení č. 1552/89, a povinnosti, které pro něj od uvedeného data vyplývají z článků 2 a 9 až 11 nařízení č. 1150/2000.

K nákladům řízení

62 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Dánské království nemělo ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

63 Podle odst. 4 prvního pododstavce téhož článku Řecká republika, Portugalská republika a Finská republika, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastnice, ponesou vlastní náklady.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

1) Dánské království tím, že odmítlo vypočítat a zaplatit Komisi Evropských společenství vlastní zdroje nevybrané v období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002 v souvislosti s osvobozením dovozu vojenského materiálu od cla, jakož i tím, že odmítlo zaplatit úroky z prodlení z spojené s nezaplacením uvedených vlastních zdrojů Komisi Evropských společenství, nesplnilo povinnosti, které pro něj až do 31. května 2000 vyplývaly z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství, ve znění nařízení Rady (Euroatom, ES) č. 1355/96 ze dne 8. července 1996, a povinnosti, které pro něj od uvedeného data vyplývají z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství.

2) Dánskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Řecká republika, Portugalská republika a Finská republika ponesou vlastní náklady řízení.

Podpisy.